

Vi fik et nej. Vi fik efter min opfattelse en tilfredsstillende løsning efterfølgende. Den kunne være bedre, men den var tilfredsstillende.

Jeg er da ikke et sekund i tvivl om, at ved et dansk nej vil man stå i en tilsvarende situation. Der vil være en fælles interesse i at få en løsning, der tilfredsstiller danske interesser, og på visse områder er situationen jo anderledes i forhold til 1992.

Maastrichttraktaten var jo virkelig en prestige fyldt traktat. Det er det her jo ikke. Der er allerede lande, der er begyndt at sige, vi skal skrive en ny traktat, næsten inden vi har ratificeret denne her Amsterdamtraktat.

Derfor vil der naturligvis ligesom i 1992 være en ny situation, hvor man bliver nødt til at tage stilling til, at danskerne har sagt nej, og der vil på pragmatisk vis være vilje til og interesse for at få en forhandling med Danmark. Og det er så dér, vi har opstillet nogle krav om det retlige, om miljø og om Østeuropa, som efter min bedste vurdering er realistiske krav, og som er fornuftige krav, der sætter ind i forhold til de svagheder, der er i den eksisterende Amsterdamtraktat.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg bemærkede, at hr. Holger K. Nielsen sagde nej til union og ja til samarbejde; det tror jeg er korrekt citeret. Så vil jeg gerne vide, hvorledes hr. Holger K. Nielsen ser på det afsnit, der er kommet med om beskæftigelse. Går SF ind for det?

Jeg vil også gerne vide, hvorledes hr. Holger K. Nielsen ser på det afsnit, der er kommet med om bæredygtig udvikling og om, at der skal tages miljøhensyn i forbindelse med trafik, landbrugspolitik m.v.

Til sidst blot en bemærkning. Det er klart, at et ja til Amsterdamtraktaten ikke automatisk medfører en udvidelse af EU, men jeg tror, det er lige så klart, at et nej til Amsterdamtraktaten helt sikkert blokerer for én udvidelse. Jeg synes, at SF skulle se i øjnene, at det er sådan, det forholder sig.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu går jeg ud fra, at hr. Holger K. Nielsen ikke ønsker, at Amsterdamtraktaten skal gå videre, end den går, heller ikke i spørgsmålet om udvidelsen. Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Holger K. Nielsen, om SF mener, at det virkelig vil

være muligt at foretage udvidelsen ved hjælp af den eksisterende Maastrichttraktat, og at man ville kunne få EU til at fungere med en udvidelse med op til 25 lande på grundlag af den eksisterende Maastrichttraktat. Det har jeg i hvert fald svært ved at se.

Jeg har svært ved at se, at man kunne få institutionerne til at fungere, og jeg har svært ved at se, at man kunne få den udenrigs- og sikkerhedspolitiske afdeling til at fungere, hvis der altid var 25 lande, der skulle blive enige, og der ikke var mulighed for, at et land kunne stå af og de andre trods alt kunne gå videre. Jeg har også svært ved at se, at man kunne få det til at fungere, hvis man ikke åbnede for et tættere samarbejde, hvor alle skulle deltage.

Så af hensyn til klarheden: Er det virkelig rigtigt, at SF og hr. Holger K. Nielsen mener, at man kunne lave udvidelsen på basis af den eksisterende Maastrichttraktat?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

For den, der hørte godt efter hr. Holger K. Niensens ordførertale, var det tydeligt, at hvert ord var vejet på en guldvægt eller i hvert fald noget, der ligner. Jeg synes, at hr. Holger K. Niensens første afsnit i virkeligheden var et varmt, varmt forsvar for det europæiske samarbejde, også som det ser ud i dag.

Hr. Holger K. Nielsen fremhævede netop, at vi skal have en helt anden sikkerhedspolitik i Europa i bred forstand, som bygger på et samarbejde, der er helt anderledes end det, der var før Anden Verdenskrig, og på, at perioden fra 1945 til 1989 nu er overstået, og at vi har noget helt nyt foran os med udvidelsen osv. Det kunne ikke have været sagt smukkere af en hvilken som helst EU-tilhænger i denne sal.

Men så kom hr. Holger K. Nielsen ind på den folkelige tillid og opbakningen og gav en analyse fra 1972 og helt frem til i dag. Han talte om en forløjet debat og bad os om at respektere nej fra 1992. Så er det, jeg gerne vil spørge: Skal vi ikke også respektere jaerne fra 1972, 1986 og 1993? Hvad vil de folk, der lyttede til hr. Holger K. Nielsen i 1992, og som også stemte nej i 1993, sige, når hr. Holger K. Nielsen nu anbefaler et nej? De vil sige: Så får vi bare en ny afstemning et år efter, så det er da ikke noget. Den mand er jo utroværdig, vil de sige, han snød os sidste gang.